

Jaar A5 – Gij zijt het licht van de wereld – Mat. 5,13-16

Beste medegelovigen,

Als we eens goed rondom ons kijken dan vinden we zeker mensen uit onze naaste omgeving waarvan wij vinden dat ze het licht hebben doen doorbreken in het leven van mensen om hen heen, zoals dat in de zaligsprekingen wordt beschreven:

als je je brood deelt met wie honger heeft,

als mensen zonder huis een dak boven hun hoofd krijgen

en een warme omslag om hun lijf en hun hart.

Daar hoeft je toch geen bijzonder mens voor te zijn.

Is het niet zo dat we onze ouders, een vriend of vriendin, een leraar of lerares, een buurman of buurvrouw hebben gekend of kennen, die ons hebben geïnspireerd, en waar we ons aan opgetrokken hebben.

Hoe meer ze voor ons betekenen of betekend hebben, des te langer zullen we hen in herinnering houden.

Daarom is Jezus Christus zelf nog steeds niet vergeten.

En toch: Als een lichtbron, een lamp of zoiets in werking wordt gezet gaat het er niet om de aandacht op die lamp te vestigen.

De lichtbron zorgt ervoor dat het donker over de omgeving verdwijnt, dat we kunnen zien waar we ons bevinden.

Mensen die een licht zijn voor hun omgeving zijn er niet om zichzelf te verlichten, maar hun medemensen, het beste in hen naar boven te halen.

Dat doen ze niet enkel door hun woorden, maar vooral ook door hun voorbeeld in daden.

In het evangelie van vandaag worden ze ook de smaakmakers genoemd.

Daar werkt het weer op dezelfde manier.

Zout is er niet om het zout zelf goed te laten proeven, maar om smaak te geven aan het gerecht waaraan het wordt toegevoegd.

Te weinig doet niets en te veel maakt het oneetbaar.

Wij worden vandaag allemaal als potentieel licht en smaakmaker aangewezen.

Aan een lamp in een doos of aan zout in een gesloten potje... daar heb je niets aan.

Jezus legt vandaag een hand op ons hoofd met de aansporing van: sta op, kom in beweging.

Profeten kregen in het verleden ook zo'n opdracht en begonnen dikwijls met tegen te sputteren.

Toen Mozes als voortrekker werd aangesteld wierp hij tegen dat hij geen goed “spreker” was, en ja, dat hij zelfs stotterde.

“Dan laat je een ander maar het woord voeren”, zei Jahweh, en Hij vervolgde: “maar jij bent wél de voortrekker”.

Heel veel mensen hebben trouwens bijzondere gaven:

Ik had een schoonmoeder die met haar ogen dicht kon haken en breien...

Hebt u al eens geprobeerd het werk van een klinkerlegger na te doen of het verbinden van een wonde zoals een verpleegster dat doet!!!,

Handigheid is een troef in elk mensenleven.

Beste mensen,

Sommige mensen zijn meesters in het luisteren naar problemen waarmee medemensen lopen te worstelen, ook al is dit soms maar het tonen van vriendelijke nabijheid.

Maar ik ervaar bij mezelf en bij mensen rondom mij: we zijn dikwijls nog creatiever dan Mozes om smoesjes te verzinnen en het troosten, het nabij zijn en zo veel meer aan anderen over te laten, aan de zorginstelling, het WZC, aan de professional of We doen helemaal niets, “want misschien dringen we onszelf dan op”.

Wel... beste mensen,

Laat ons als we het nog niet doen, er direct aan beginnen om toch te luisteren naar de zorgen van onze medemensen en ik ben er zeker van, je zal merken dat het allemaal best wel meevalt.

PJ